

Warszawa, dnia 22.07 2011 r.

BH-1-071-324/11/3

DSP-IV-071-14/11

dot. BPS/DSK-043-3809/11

GABINET MARSZAŁKA SENATU
wpłynęło dn. 26.07.11.
nr 3813 podpis. *Borusewicz*

[Signature]
SEKRETARIAT
Biura Prac Senackich
Wpłynęło dn. 26.07.11. zał.
nr 7084 podpis. *[Signature]*

Pan
Bogdan Borusewicz
Marszałek Senatu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku

W związku z oświadczeniem złożonym przez Panów Grzegorza Wojciechowskiego, Zdzisława Pupę i Wojciecha Skurkiewicza, senatorów Rzeczypospolitej Polskiej, podczas 79. posiedzenia Senatu w dniu 16 czerwca 2011r., w sprawie rolników poszkodowanych przez nierzetelne firmy skupujące płody rolne, przesłanym przy piśmie z dnia 21 czerwca 2011 r., uprzejmie przedstawiam następujące wyjaśnienia.

Sprawa I Nc 35/11 Sądu Okręgowego w Płocku z powództwa K.K. przeciwko B.E. o zapłatę 132 179,43 zł toczyła się w postępowaniu nakazowym. Pozew wpłynął w dniu 2 maja 2011 r., zaś w dniu 11 maja 2011 r. wydany został nakaz zapłaty, który uprawomocnił się w dniu 9 czerwca 2011 r.

Sprawa I Nc 36/11 z powództwa G.K. przeciwko B.E. o zapłatę 494 170,89 zł toczyła się również w postępowaniu nakazowym. Pozew wpłynął do Sądu Okręgowego w Płocku w dniu 2 maja 2011 r., a w dniu 11 maja 2011 r. został wydany nakaz zapłaty. W dniu 3 czerwca 2011 r. wpłynęły zarzuty strony pozwanej.

Aktualnie w postępowaniu podejmowane są czynności dotyczące wniosku pozwanej o zwolnienie od kosztów sądowych.

W sprawie I C 2099/10 z powództwa G.K. przeciwko S.K. o zapłatę 103 998,12 zł pozew wpłynął do Sądu Okręgowego w Płocku w dniu 21 października 2010 r. Rozprawa wyznaczona na dzień 2 grudnia 2011 r. została odroczone do dnia 25 stycznia 2011 r. z uwagi na niestawiennictwo pozwanego, spowodowane złymi warunkami atmosferycznymi, a także konieczność przesłuchania świadków. Na rozprawie w dniu 25 stycznia 2011 r. przesłuchano informacyjnie powoda. Rozprawę odroczone do dnia 11 marca 2011 r., kiedy to po przeprowadzeniu postępowania dowodowego, zapadł wyrok uwzględniający powództwo. Od wyroku pozwany złożył apelację. Do chwili obecnej toczy się postępowanie międzyinstancyjne. Aktualnie, po rozpoznaniu wniosku pozwanego o zwolnienie od kosztów sądowych, zarządzeniem z dnia 4 lipca 2011 r. został on wezwany do uiszczenia brakującej części opłaty od apelacji.

W sprawie V GU p 1/11 toczącej się w Sądzie Rejonowym w Nowym Sączu, prawomocnym postanowieniem z dnia 8 kwietnia 2011 r. ogłoszona została upadłość dłużnika S.K. z możliwością zawarcia układu, któremu pozostawiono zarząd własny majątkiem. W ramach propozycji układowych upadły zgłosił podział wierzycieli na dwie kategorie zaspokojenia: z wierzytelnościami do 20 000 zł i powyżej tej kwoty. W pierwszym przypadku zaproponował restrukturyzację swoich zobowiązań poprzez redukcję zobowiązań o 30% ze spłatą w 8 kwartalnych ratach, natomiast w kategorii drugiej redukcja wynosiłaby 20% należności głównej oraz umorzenie całości odsetek i kosztów ze spłatą w 12 równych kwartalnych ratach. W dniu 30 czerwca 2011 r. upłynął termin zgłaszania wierzytelności przez wierzycieli upadłego, które na bieżąco są przekazywane nadzorczy sądowemu.

W toku powyższych postępowań nie stwierdzono naruszeń prawa ani opóźnień przy podejmowaniu czynności, dlatego brak jest przesłanek do wdrożenia czynności nadzorczych. Zgodnie bowiem z § 2 ust. 1 pkt 8 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 25 października 2002 r. w sprawie trybu sprawowania nadzoru nad działalnością administracyjną sądów (Dz.U. Nr 187, poz. 1564), zwierzchni nadzór Ministra Sprawiedliwości nad działalnością administracyjną sądów określony w art. 9 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz.U. Nr 98 poz. 1070 ze zm.) obejmuje bieżącą i okresową kontrolę toku postępowania w sprawach indywidualnych w przypadku ujawnienia okoliczności

wskazujących, że sprawy prowadzone są niesprawnie lub z naruszeniem prawa. O ile zatem czynności w sprawie podejmowane są bez zbędnej zwłoki oraz nie można w prowadzonym postępowaniu dopatrzeć się naruszeń prawa, brak podstaw do objęcia danej sprawy nadzorem. Z przytoczonych powodów nie jest także możliwe wydanie jakichkolwiek zarządzeń i wytycznych, o których mowa w oświadczeniu senatorskim, w celu przyspieszenia biegu spraw sądowych z udziałem rolników. Czynności nadzorcze związane z zapewnieniem sprawnego przebiegu spraw podejmowane są bowiem nie według kryterium rodzaju działalności prowadzonej przez stronę, ale w odniesieniu do konkretnej sprawy, po stwierdzeniu zaistnienia przesłanek wymienionych w przytoczonym powyżej rozporządzeniu.

W zakresie pozostałych pytań zawartych w oświadczeniu uprzejmie wyjaśniam, że sytuacja rolników poszkodowanych przez firmy skupujące płody rolne była już kilkakrotnie przedmiotem zainteresowania Ministerstwa Sprawiedliwości w związku z interpelacjami pana Posła Adama Krupy (SPS-023-9193/09, SPS-023-22462/11), oświadczeniem złożonym przez pana Senatora Grzegorza Wojciechowskiego na 74. posiedzeniu Senatu w dniu 14 kwietnia 2011 r. (BPS/DSK-043-3617/11), oświadczeniem złożonym przez panów Senatorów Grzegorza Wojciechowskiego, Zdzisława Pupę i Wojciecha Skurkiewicza na 77. posiedzeniu Senatu RP w dniu 26 maja 2011 r. (BPS/DSK-043-3726/11) oraz dezyderatem nr 23 Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi Sejmu RP uchwalonym w dniu 24 lutego 2011 r.

Wypada zatem ponownie wskazać, że wierzytelności rolników w toku postępowania upadłościowego są traktowane w sposób uprzywilejowany. Jak to już było wcześniej wyjaśniane, wierzytelności te umieszczane są w drugiej kategorii zaspokojenia z funduszków masy, na równi z należnościami ze stosunku pracy, alimentacyjnymi oraz renty za wywołanie choroby, niezdolności do pracy, kalectwa lub śmierci (art. 342 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. Prawo upadłościowe i naprawcze, j.t. Dz. U. z 2099 r. Nr 175, poz. 1361, z późn. zm.).

Z kolei w zakresie podniesionej kwestii zabezpieczenia wykonania kar i naprawienia szkody, a także zabezpieczenia roszczeń, stosowne regulacje zawarte są w przepisach art. 291 – 295 kodeksu postępowania karnego oraz 730 – 757 kodeksu postępowania cywilnego. Przedstawione regulacje w sposób wystarczający zabezpieczają interesy stron postępowania, w tym i pokrzywdzonego w toku postępowania karnego. Dodać należy, że pokrzywdzony jest informowany o przysługujących mu uprawnieniach i pouczany o środkach zaskarżenia, może

także korzystać z pomocy pełnomocnika, a w sytuacjach określonych w art. 78 § 1 k.p.k. może żądać wyznaczenia pełnomocnika z urzędu.

Odnosnie zabezpieczeń, należy dodać, że zabezpieczenie majątkowe ma charakter fakultatywny, zatem rozstrzygnięcie w tym przedmiocie uzależnione jest od uznania prokuratora lub sądu w konkretnej sprawie. Do zastosowania zabezpieczenia majątkowego w toku postępowania karnego konieczna jest prognoza, że kary i środki, o których mowa w art. 291 § 1 k.p.k. zostaną orzeczone. Powództwo cywilne natomiast (czy to w toku postępowania karnego w ramach tzw. powództwa adhezyjnego, czy to w toku sprawy cywilnej) może być zabezpieczone jedynie na wniosek. W przypadku wniosku o udzielenie zabezpieczenia roszczenia cywilnego konieczne jest uprawdopodobnienie przez powoda cywilnego roszczenia oraz wykazanie interesu prawnego. Każda decyzja procesowa, której przedmiotem jest kwestia zabezpieczenia majątkowego, a więc także negatywne rozstrzygnięcie w tym przedmiocie, jest zaskarżalna.

Rozumiejąc trudną sytuację rolników, którzy nie otrzymali wynagrodzenia za sprzedane towary, muszę jednak stwierdzić, że wprowadzenie szczególnych rozwiązań prawnych dotyczących tej grupy wierzycieli, w celu uprzywilejowania ich sytuacji prawnej i procesowej, nie wydaje się możliwe. Mogłoby bowiem pozostawać w sprzeczności z zasadą równości wobec prawa, wyrażoną w art. 32 ust. 1 Konstytucji RP. Prowadzenie działalności wytwórczej w rolnictwie, jak i w ogóle prowadzenie działalności gospodarczej, obarczone jest ryzykiem, a instrumenty prawa powinny być tak skonstruowane, aby ryzyko to zostało sprawiedliwie rozłożone na podmioty uczestniczące w tej działalności i to w sposób zapewniający harmonijny rozwój wszystkich gałęzi gospodarki. Obecnie funkcjonujące przepisy zapewniają ochronę praw rolników w toku postępowań sądowych. Dalsze wzmocnienie tych zabezpieczeń mogłoby prowadzić do niezgodnego z Konstytucją RP dyskryminowania w życiu gospodarczym innych podmiotów (art. 32 ust. 2 Konstytucji).

Z pozdrowieniami

Z upoważnienia
MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

Grzegorz Walajko
PODSEKRETARZ STANU